

Busoni en Beethoven wint Bram Boelee in 1950 de Dr. Julius Röntgenprijs en in 1951 en 1954 is hij de enige Nederlandse prijswinnaar van het Internationale Muziekconcours in Genève. Befamd worden zijn recitals waar hij uitsluitend werken van Robert Schumann vertolkt. De recensies in binnen- en buitenland zijn lovend.

In 1964/65 worden plaatopnamen met composities van Chopin gemaakt. Een opname uit 1968 eveneens met werken van Chopin, wordt bekroond met een 'gouden plaat'. Ook in het buitenland worden plaatopnamen gemaakt.

Met het Rotterdams Philharmonisch Orkest onder leiding van Franz Paul Dekker verzorgt Bram, samen met Marinus Flipse, in 1966 het eerste openbare concert bij de opening van de Rotterdamse Doelen met de uitvoering van *Carnaval des Animaux* van Saint-Saëns. Hij treedt op met diverse orkesten en speelt onder dirigenten als Bruno Maderna, Eduard Flipse, Bernard Haitink, Willem van Otterloo, Ernest Bour en Jean Fournet. Tot zijn vaste repertoire behoren onder andere de pianoconcerten van Beethoven en Chopin en het pianoconcert van Grieg.

Hij is begeleider van Elly Ameling en vormt duo's met cellisten Anner Bijlsma en Peter Doberitz en met fluitist Raymond Delnoye. In de periode 1968/1969 geeft hij, behalve in Nederland, ook talrijke concerten in Duitsland, Engeland, Frankrijk, Italië, Denemarken en Zweden. Voor 1970 stonden concerten in onder meer Israël en Tsjecho-Slowakije op het programma.

Stonden op het programma ...want Bram wordt begin 1970, 43 jaar oud, getroffen

door een ernstige hersenbloeding. Hij ligt zo diep in coma dat de artsen hem na zes weken opgeven en voorstellen de apparatuur uit te schakelen. Zijn vrouw Lucie deelt de mening van de artsen niet. Ze is er van overtuigd dat er reactie is. Ze levert een eenzame slag. Ze wint, als na drie maanden Bram inderdaad heel geleidelijk weer tekenen van bewustzijn begint te geven. Dan vechten ze samen een niet aflatende strijd om herstel. Na een jaar wordt hij ontslagen uit het ziekenhuis. Hij is gedeeltelijk verlamd. Hij kan niet meer pianospelen. Maar hij heeft zijn geestkracht behouden en ook zijn absoluut gehoor. Nog 38 jaar zal Bram leven, niet voortleven, maar leven. Of zoals hij het zelf formuleert: 'ik geniet van elke dag die mij gegeven is'. En genieten deed hij waar mogelijk. Van de muziek die de hele dag om hem heen was. Van de aandacht van vrienden en bekenden. Van raadgevingen op muzikaal terrein die hij aan muziekvrienden nog ruimschoots kon verstrekken. Van de natuur en de tuin thuis in Berkenwoude. Waardering had hij bovenal voor de nooit aflatende aandacht en verzorging door Lucie, zijn vrouw die met groot organisatietalent erin slaagde hem al die jaren thuis te verplegen.

Een hoogtepunt voor hem was de viering van zijn 65e verjaardag op 5 januari 1992. Vrienden hadden een feestconcert voor hem georganiseerd in de kleine zaal van Concertgebouw De Doelen. Oud-collegae en oud-leerlingen traden voor hem op. Het was alsof hij voor even weer terug was in de concertzaal. Bij dat samenzijn werd Bram onderscheiden met de Erasmusspeld van de gemeente Rotterdam. Burgemeester Peper zei